

Lykkeliv

Musik & Tekst: Flemming Hjøllund - Pedersen ®©

I "Lykkeliv" har jeg forsøgt at trække selve Livet ned på jorden (eller måske ned på Bænken). Uanset hvor meget vi alle sammen gerne vil være, hver især (fra stjerne for en aften, til tankpasser, eller bagersvend), så er vi alle sårbare et eller andet sted. Sådan er livet og det mener jeg, er beskrevet her.

Forventningens glæde den var stor
Men du ku' heller ikke vide det ville ende som det gjorde
Først var i sammen om et enkelt ord
Men kærlighed er sårbar – også selv om den er stor
Og pludselig' stod du helt alene, tilbage og græd, fik han gjort dig fortræd
Lykken kommer, lykken går
Man er så sårbar, når man kun er sytten år

Femten år på ræset i et slidsomt job
Kun én forhåbning, det var at nå karrierens top
Et liv for andres fødder, i mange år
Det er aldrig let at vide hvor det er man står
Og pludselig' stod du helt alene på gaden og græd
Da karrieren den skred
Lykken kommer, lykken går
Man er så sårbar omkring de fyrre år

Tiden den er gået, sådan bare år for år
Med rynker på kroppen og gråt og falmet hår
Brodden af min styrke, den er visnet bort
Livet som jeg levede, føltes alt for kort
Pludselig' stod du helt alene, tilbage og græd
Du ku' slet ikke følge med
Lykken kommer, lykken går
Nu er du groet fast der hvor du står

Sterile lange gange, på et plejehjem
De har faste tider og nu skal du i seng
Overfladisk omsorg, helt uden tid til kærlighed
Som en marionet, der bare lå og led
Og pludselig' lå du helt alene på gangen og græd
Fik vi gjort dig fortræd
Lykken kommer, lykken går
Man er så sårbar, når man enden når